

**ÜGYVEZETŐK SZERZŐDÉSE,
FOGLALKOZTATÁSA, VEZETŐ BEOSZTÁSÚ
MUNKAVÁLLALÓK HELYZETE ÉS
SZERZŐDÉSEI**

I. Összeférhetetlenségi szabályok

Tartalmaz a törvény összeférhetlenségi szabályokat is, melyek közül azt fontos kiemelni, hogy a vezető tisztségviselő nem szerezhethet nyilvánosan működő részvénytársaság részvényei kivételével társasági részesedést és nem lehet vezető tisztségviselő olyan gazdasági társaságban, amely főtevékenységként ugyanolyan gazdasági tevékenységet folytat, mint az a társaság, amelyben már vezető tisztségviselő, és ha új – nem összeférhetetlen – vezető tisztségviselői megbízást fogad el, akkor erről 15 napon belül köteles azokat a társaságokat értesíteni, ahol már vezető tisztségviselő, vagy felügyelő bizottsági tag.

Amennyiben a társaság legfőbb szerve a vezető tisztségviselő kérésére az évi rendes beszámoló elfogadásával egyidejűleg az előző üzleti évben

Frissítve: 2020.08.31.

kifejtett ügyvezetési tevékenység megfelelését megállapító felmentvényt ad, ez később a társaság részéről csak akkor támadható, ha a felmentvény megadásának alapjául szolgáló tények vagy adatok valótlanok vagy hiányosak voltak.

II. Felelősség

Tartalmazza a törvény a vezető tisztségviselő felelősségre vonhatóságát is. Egyrészt kártérítési felelőssége van magával **a társasággal szemben** –, ezt korlátozza, hogy a kártérítési igényt a társaság tagja a vezető tisztségviselővel szemben a társaság jogutód nélküli megszűnése után, és a társaságnak a nyilvántartásból való törlésétől számított egy éves jogvesztő határidőn belül terjesztheti elő - abban az esetben, ha tevékenységével vagy mulasztásával összefüggésben kárt okoz az általa vezetett társaságnak. Ez értelemszerűen azt jelenti, hogy csak annak a tagnak jár – természetesen az igény megalapozottsága esetén – kártérítés, aki ezt az igényt előterjeszti. Ebben az esetben a kártérítés megítélésénél részben a Ptk-nak a szerződésszegéssel okozott kárért való felelősség szabályait kell alkalmazni, hiszen a vezető tisztségviselő és a gazdasági társaság között mindenképpen

szerződéses jogviszony áll fenn, vagy megbízási jogviszony a Ptk. szabályai szerint, vagy munkaviszony az Mt. szabályai szerint, azonban – erre később még kitérünk – ebben az esetben is a polgári jogi szabályok alkalmazandók a kárigényre vonatkozóan.

Másrészt a már korábban hivatkozottaknak megfelelően a Ptk. 3:118. § bármely hitelező részére kártérítési igény érvényesíthetőségét engedi, de csak akkor, ha a vezető tisztségviselő a társaság fizetéképtelenségével fenyegető helyzet beállta után a hitelezői érdekeket nem vette figyelembe. Hitelezőnek azok minősülnek, akiknek bármilyen jogcímen követelésük áll fenn a gazdálkodó szervezettel szemben. Külön kell vizsgálnunk a vezető tisztségviselő felelősségénél a Cstv. erre vonatkozó rendelkezéseit, melyek a Cstv. 33/A. §-ánál találhatóak, **(lásd az internetes közzététel mellékletében 2. szám alatt)**, külön a vezetői felelősséget a Ctv. rendelkezései alapján, melyek a Ctv. 118/A. §- 118/B. §-ban találhatóak. A hitelezői minőséget meghatározza a Ctv. 118/C. § **(lásd mindhárom az internetes közzététel mellékletében 3. szám alatt)**. Ezen felelősségi körök elhatárolása nem is olyan egyszerű, amit példáz a Fővárosi Ítéltábla

11.Gf.40.110/2016/7. számú határozata, ahol a felperes számos jogszabályra hivatkozva szerette volna igényét érvényesíteni, megjegyezzük, sikertelenül **(lásd az internetes közzététel mellékletében 4. szám alatt)**.

A Ptk. 6:541. §-a korábban általánosságban, tehát mind a megbízási jogviszonyban, mind a munkaviszonyban álló vezető tisztségviselőre tartalmazta azt a rendelkezést, hogy ha a jogi személy vezető tisztségviselője e jogviszonyával összefüggésben harmadik személynek kárt okoz, a károsulttal szemben a vezető tisztségviselő a jogi személlyel egyetemlegesen felel. Miután azonban ez a rendelkezés meglehetősen parttalan következményekkel járt volna **(lásd az internetes közzététel mellékletében 5. szám alatt)**, és erre figyelemmel többször gondot okozott – különösen külföldi tulajdonú gazdasági társaságoknál külföldi illetőségű természetes személy esetében – a vezető tisztségviselői pozíció betöltése, ezért ezt a rendelkezést az Országgyűlés 2016. július 1. napjával hatályon kívül helyezte.

A Ptk. jelenleg hatályos és a korábbi rendelkezés helyébe lépő 3:24. § (2) bekezdése szerint a vezető tisztségviselő által e jogkörében eljárva harmadik személynek okozott károkért a jogi személy felel. A vezető tisztségviselő a jogi személlyel

egyetemlegesen felel, ha a kárt szándékosan okozta. Így tehát változatlanul megmaradt a vezető tisztségviselő felelőssége, azonban ezt a jogalkotó arra az esetre korlátozta, ha kívülálló harmadik személynek az érintett gazdasági társaság kárt okoz, és ezt a kárt a vezető tisztségviselő szándékos tevékenysége okozta.